

Naša Majda.

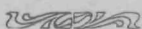
Ptička je povpraševala,
kdo jo v petju prekosi,
kadar ona na drevesu,
radostno zažvrkoli.

Ej, ti ptička, kaj se bodeš
bahala ubožica ;
lepše nam zapoje Majda :
»O Marija rožica!«

Bahala se je bučela,
kdo od nje bolj priden je,
kadar snežnobela ajda
se ob njivah razcvete.

Da bučela pridna nisi,
nihče ti še rekel ni ;
v pridnosti pa te pri knjigi
naša Majda prekosi . . .

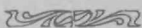
Slavko Slavič.

Sv. Nikolaj.

Prišel je v vas k nam —
veste, kdo ?
Ej, sveti Nikolaj.
Prinesel nam je —
veste, kaj ?
Ej, kdo bi znal vse to ?«

Za njim, za njim
rožljala sta
rogatca črna dva,
a mi molili smo lepo,
da nista smela k nam, —
rožljala sta drugam!

Sestra piše sestrici.

Ljuba sestrica Rozika!

Kako sem se razveselila, ko so mi mati povedali, da greš letos k prvemu sv. obhajilu. Le lepo se pripravljaj na to srečno uro. Ubogaj rada očeta in mater, ne smeš jih nikdar več jeziti. Potem pa vsak dan lepo moli in prosi ljubega Jezuščka, da skoro pride k Tebi. Ko bodeš pa Jezuščka sprejela, potem ga lepo prosi, naj očetu in materi podeli ljubo zdravje. Tudi za Toneka, za me in za vse brate in sestrice lepo moli. Ljubemu Jezuščku pa obljubi, da ga ne boš nikdar žalila. Zelo se že veselim počitnic, ko bodeš šla večkrat z menoj k sv. obhajilu. Z Bogom, ljuba Rozika!